

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/336/2013
Identifikačné číslo spisu:	6207207204
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6207207204.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu M., bývajúceho v W., proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Vázovova č. 2, IČO: 42 499 500, o zaplatenie 2.626,60 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17 C 204/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. októbra 2012 sp. zn. 16 Co 142/2012 a proti uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica z 12. decembra 2012 č.k. 17 C 204/2010-328 a z 27. februára 2013 č.k. 17 C 204/2010-341, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z a s t a v u j e.

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica z 12. decembra 2012 č.k. 17 C 204/2010-328 a jeho uzneseniu z 27. februára 2013 č.k. 17 C 204/2010-341, zastavuje.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 9. februára 2012 č.k. 17 C 204/2010 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia náhrady škody vo výške 2.626,60 Eur. V konaní mal preukázať, že Daňový úrad Veľký Krtíš vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie rokov 1995 až 1997, na základe ktorej správca dane vydal dodatočný platobný výmer č. XXX/XXX/XXXX/XX z 24. apríla 1998 na daň z pridanej hodnoty v sume 52.984,- Sk, a platobný výmer na zvýšenie dane č. XXX/XXX/XXXX/XX z 24. apríla 1998 vo výške 26.493,- Sk, ktoré mal žalobca zaplatiť do 30 dní. Oba platobné výmery nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť 24. júna 1998. Daňový úrad Veľký Krtíš vydal 17. apríla 2002 exekučný príkaz na zrážky zo mzdy žalobcu pre zaplatenie 79.129,- Sk. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, nepreukázal, že by mu z konania žalovaného vznikla škoda a tiež nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Sumu, ktorú žalobca v rámci daňového exekučného konania uhradil, nemožno považovať za škodu, lebo jej zaplatenie bolo predpísané platobnými výmery, ktoré sa stali exekučnými titulmi, ktorých zmenu, či zrušenie žalobca nepreukázal. Keďže neboli splnené predpoklady pre zodpovednosť žalovaného podľa §

420 Občianskeho zákonníka, žalobu zamietol. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože si ju neuplatnil.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 4. októbra 2012 sp. zn. 16 Co 142/2012 na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2, O.s.p. ako vecne správne potvrdil, keď dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, vyvodil z neho zodpovedajúci právny záver, rešpektoval príslušnú právnu úpravu a zohľadnil všetky právne významné skutočnosti.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom bez bližšej skutkovej špecifikácie namietať zrejme nesprávnosť napadnutého rozsudku. Zároveň s poukazom na ustanovenie § 30 O.s.p. uviedol, že Centrum právnej pomoci požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať. Zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené. Vzhľadom k tejto skutočnosti dovolací súd potom nedostatok spočívajúci v chýbajúcich zákonných náležitostiach dovolania už neodstraňoval a v ďalšom na ne neprihliadal.

Podľa § 241 ods. 1 O.s.p. v dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha. Dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná.

Súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal dovolanie, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné odvolanie alebo dovolanie, ktoré neobsahuje náležitosti podľa odseku 1, v určenej lehote doplnil alebo opravil. Ak sa napriek výzve súdu v lehote desiatich dní dovolanie neopraví alebo nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu (§ 241 ods. 4 O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca nie je v dovolacom konaní zastúpený advokátom a nie je ani doložené, že by mal právnické vzdelanie.

Podľa § 243c O.s.p., pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné; ustanovenia § 92 ods. 1 a 4 a § 95 však pre konanie na dovolacom súde neplatia.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p., ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Z obsahu spisu sa podáva, že súd prvého stupňa na základe žiadosti žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov a jeho oznámenie, že požiadal Centrum právnej pomoci o ustanovenie advokáta, listom z 20. marca 2013 požiadal Centrum právnej pomoci o oznámenie, či žalobcovi bol ustanovený právny zástupca na zastupovanie v tomto dovolacom konaní. Centrum právnej pomoci oznámilo súdu 12. apríla 2013, že prerušilo konanie o nároku žalobcu na poskytnutie právnej pomoci (por. č.l. 348) a následne, že rozhodnutím z 20. júna 2013 sp. zn. 2990/2013 (por. č.l. 351) zastavilo konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci žalobcovi. Následne súd prvého stupňa uznesením z 12. júla 2013 č.k. 17 C 204/2010 vyzval žalobcu na predloženie plnej moci na zastupovanie advokátom v tomto konaní, na ktorú žalobca reagoval ďalšou výzvou na ustanovenie mu zástupcu z radov advokátov. So zreteľom na to dovolací súd konštatuje, že nedostatok osobitnej podmienky dovolacieho konania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. zostal - napriek úkonom súdu a Centra právnej pomoci - neodstránený.

Nedostatok právneho zastúpenia dovolateľa advokátom podľa § 241 ods. 1 druhej vety O.s.p. je síce odstrániteľným nedostatkom podmienky konania, pokiaľ však dovolateľ napriek poučeniu o povinnom právnom zastúpení v dovolacom konaní uvedený procesný nedostatok neodstránil, tak svojím procesným postupom spôsobil, že v dovolacom konaní pre tento nedostatok nie je možné pokračovať a dovolacie konanie treba zastaviť podľa § 243c v spojení s § 104 ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na tento nedostatok podmienky dovolacieho konania, ktorý žalobca neodstránil, konanie o jeho dovolaní proti rozsudku odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 2 O.s.p. zastavil. So zreteľom na zastavenie dovolacieho konania nezaoberal sa otázkou procesnej prípustnosti dovolania (ani vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu).

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 12. decembra 2012 č.k. 17 C 204/2010-328 vyzval žalobcu, aby doplnil podanie doručené súdu 30. októbra 2012 označené ako vznesenie námietky zaujatosti sudcov a súdov v zmysle § 15a ods. 3 O.s.p., pretože bez odstránenia vytknutých väd podania, nebude súd na vznesenú námietku prihliadať.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 27. februára 2013 č.k. 17 C 204/2010-341 vyzval žalobcu, aby doplnil podanie doručené súdu 7. februára 2013 označené ako vznesenie námietky zaujatosti sudcov a súdov v zmysle § 15a ods. 3 O.s.p., pretože bez odstránenia vytknutých väd podania, nebude súd na vznesenú námietku prihliadať.

Voči týmto uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica podal dovolania žalobca, v ktorých predovšetkým zopakoval nekonkretizované námietky zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici, doplnené nevhodnými výrazmi.

Vo vzťahu k týmto dovolaniam žalobcu proti uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica dovolací súd uvádza, že pri rozhodovaní o nich vzal na zreteľ ustanovenie § 236 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu. Predmetné dovolania ale smerujú proti uzneseniam súdu prvého stupňa; takéto rozhodnutia nie sú spôsobilým predmetom dovolania.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania proti rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci patriacej do právomoci súdov je pritom neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, so zreteľom na ktorý súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o týchto dovolaniach zastavil.

Žalobca z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie o dovolaní proti rozsudku odvolacieho súdu a tiež konania o dovolaní proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa museli zastaviť. V dovolacom konaní žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.), dovolací súd mu však náhradu trov konania nepriznal, nakoľko návrh v tomto smere (§ 151 ods. 1 O.s.p.) nepodal (zjavne z dôvodu, že mu žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.